

Posudek oponenta bakalářské práce

Název práce: Uzavření manželství
Autor: Kamila Surová
Autor posudku: JUDr. Milan Podhrázký, Ph.D.

1. Zadání a cíl práce:

S přihlédnutím k tomu, že (slovy Ústavního soudu) soukromé a veřejné právo není odděleno „čínskou zdí“, je třeba vítat témata diplomových či bakalářských prací, která klasický dualismus práva nerespektují a věnují se institutům ze své podstaty souvisejícím jak s právem soukromým, tak s právem veřejným. Téma zvolené autorkou, tedy „uzavření manželství“, shora uvedené nepochybně naplňuje. Autorka práce v jejím úvodu srozumitelně a přehledně formuluje důvod volby tématu a odpovídajícím způsobem vymezuje její cíle. S ohledem na výše uvedené lze považovat zadání práce i cíle této práce za přiměřené vzhledem k požadavkům na daný druh práce kladeným.

2. Obsahové zpracování práce (včetně systematického uspořádání, proporcionality a práce s právní úpravou, odbornou literaturou a judikaturou):

Posuzovaná bakalářská práce se vedle svého úvodu (kapitola 1), závěru (kapitola 9), a cizojazyčného resumé, člení na 7 samostatných částí, které jsou podrobněji strukturovány. Na vymezení „Pojmu manželství“ (kapitola 2, str. 3-4) a „Historického významu manželství“ (kapitola 3, str. 5-7), navazují samostatné části věnované „Podmínkám pro vznik manželství“ (kapitola 4, str. 8-13), „Matrikám a matričním dokladům“ (kapitola 5, str. 14-21), „Příjmení manželů“ (kapitola 6, str. 22-26), „Sňatečním obřadům“ (kapitola 7, str. 27-31) a v neposlední řadě „Jiným způsobům uzavření manželství“ (kapitola 9, str. 39-42).

Ve vztahu ke struktuře práce lze vyslovit určitou pochybnost, zda bylo skutečně nutné věnovat samostatnou pozornost historickému významu manželství (str. 5-7), kdy zcela nesdílím přesvědčení autorky o významu této kapitoly pro další části práce. Jinak je ovšem předložená práce z hlediska systematiky přehledná a pro čtenáře srozumitelná, resp. odpovídá shora vymezenému cíli práce.

Co se pak týče samotného obsahu jednotlivých částí práce, autorka zde popisuje jednotlivé právní instituty, resp. jejich právní úpravu, související se zvoleným tématem. Činí tak povětšinou popisně a stručně, bez vlastního hlubšího hodnocení případných sporných otázek, což však s ohledem na formu obhajované práce (bakalářská práce) nelze autorce příliš vyčítat, byť současně nelze přehlédnout, že v úvodu práce upozorňuje i na své související praktické zkušenosti s činností matričního úřadu a soudu. Je škoda, že se tyto zkušenosti v textu neprojeví viditelnějším způsobem, práci by to prospělo. Ocenit je třeba, že autorka nezanedbala závěr práce, kde se závěry práce pokusila přehledně shrnout.

Z hlediska práce s prameny autorka podle mého názoru prokázala schopnost pracovat s odbornými texty i s právními předpisy, byť rozsah užití odborné literatury je poměrně omezený a

např. zdroje v podobě článků či studií z odborných právnických časopisů absentují zcela. Upozornit lze v této souvislosti na ne zcela jednotný a přesný způsob odkazů na použitou literaturu (např. uvádění akademických titulů u některých autorů, str. 45), přičemž se neztotožňují ani s tím, že by text zákona (byť vydaný formou úplného znění s rejstříkem) náležel mezi zdroje označované jako odborná literatura. Autorka sice v rámci posuzované práce neopomněla ani soudní judikaturu, která je též ve vztahu k danému tématu relevantním zdrojem, věnovala se však pouze jednomu rozhodnutí Nejvyššího soudu, které navíc do textu práce přejala ne zcela citlivě (např. včetně vyčíslení nákladů řízení, viz str. 31). Přesto lze strukturu a rozsah využitých pramenů považovat pro účely bakalářské práce za dostačující.

3. Formální úroveň práce (včetně práce s citacemi a poznámkovým aparátem):

Přihlédneme-li k formálním náležitostem, je práce v zásadě zpracována řádně a v souladu se stanovenými požadavky, ani z hlediska stylistického není nutno mít k práci zásadnější výhrady. S poznámkovým aparátem autorka pracuje způsobem odpovídajícím bakalářské práci, bohužel z poznámek je patrná především práce s texty právních předpisů, nikoliv již s odbornou literaturou, z níž autorka též vycházela.

4. Celkové hodnocení práce (včetně naplnění zadání a cíle práce):

K předkládané práci lze sice mít výhrady, a to jak z hlediska formy, tak z hlediska jejího obsahu (viz výše), přesto je možno konstatovat, že je zpracována řádně, odpovídá požadavkům kladeným na bakalářské práce, přičemž základní cíle práce a zadání tématu nepochybně byly naplněny.

5. Doporučení práce k obhajobě (zda se práce doporučuje či nedoporučuje k obhajobě):

Předloženou bakalářskou práci lze dle mého soudu k obhajobě přes uvedené výtky doporučit, přičemž s ohledem na výše nastíněné nedostatky navrhuji její hodnocení známkou velmi dobře s tím, že v rámci samotného výsledného hodnocení bude nezbytné zohlednit podobu ústní obhajoby práce ze strany autorky.

6. Otázky a připomínky doporučené k rozpravě při obhajobě:

V rámci ústní obhajoby by se autorka měla vypořádat s výtkami obsaženými v tomto posudku a samozřejmě by měla být schopna zodpovědět otázky vzešlé z diskuse před zkušební komisí. Z její obhajoby by také mělo být zřejmé, že závěry učiněné v práci v písemné podobě je schopna přehledně a srozumitelně formulovat též ústně.

Jako případné téma k diskusi u ústní obhajoby navrhuji, aby si autorka připravila popis a zhodnocení praktického právního problému (včetně řešení) souvisejícího s popisovaným tématem, se kterým se setkala na matričním úřadě či při praxi na okresním soudu.

V Plzni dne 15. 5. 2014

Milan Podhrázký